

OKÉNKO

do života farních společenství ve Šlapanicích, Podolí a Praci

Ročník XVII, číslo 4

Vyšlo 18.12.2005

Cesta na Půlnoční

Ulicí, krajinou, zářící světélky,
vedou nás kroky k chrámu.
Zvuk koled v uších zní
v tom čase radosti,
všem, co jdou se klanět Pánu.

V jesličkách tam leží
pro nás ten Nejvyšší,
zrozený z přečisté Panny.
Zástupy pastýřů, andělé na nebi,
zpívají chorály slávy.

Vzácný je poklad náš,
křesťanské Vánoce,
prožité v lásce a míru.
Radostnou modlitbou
oživme tento svět,
jenž ztrácí pravou víru.

Pavel Horák

MATRIKY VYPRAVUJÍ

Z vody a z Ducha svatého se znovu narodili:

- 2.10. Lucie Peclová z Kobylnic
- 2.10. Karolína Veronika Nohelová z Jiřkovic
- 2.10. Elena Marie Lachmanová z Bedřichovic
- 2.10. Lukáš Plotěný ze Šlapanic
- 23.10. Lukáš Prosecký z Prace
- 30.10. Vanesa Turony ze Šlapanic
- 30.10. Adam Lukeš ze Šlapanic
- 20.11. Filip Čadílek z Ponětovic
- 20.11. Terezie Parmová ze Šlapanic

Slib lásky, úcty a věrnosti si vyměnili:

- 10.9. Radek Gloser z Rosic a Hana Drlíková ze Šlapanic
- 17.9. Radek Minařík z Dražovic a Lucie Žíchová z Brna
- 17.9. Karel Vykydal z Blanska a Radka Řeháková ze Šlapanic
- 24.9. Petr Tomek z Kuř. Jestřabí a Gabriela Neveselá z Mokré

Ve společenství víry, naděje a lásky se s námi rozloučili:

- 23.8. Josef Tůma ze Šlapanic (*1935)
- 7.9. Oldřich Smutný z Prace (*1938)
- 12.9. Josef Pích z Velatic (*1925)
- 14.9. Marie Králová z Kobylnic (*1921)
- 27.9. Emanuel Vlček ze Šlapanic (*1911)
- 21.10. František Kaluža z Kobylnic (*1926)
- 23.10. Marie Zímová ze Šlapanic (*1910)
- 24.10. Františka Macháčková z Brna (*1915)
- 25.10. Petr Bílek z Kobylnic (*1912)
- 26.10. Jana Vlčková ze Šlapanic (*1947)
- 28.10. Ladislav Zeman ze Šlapanic (*1921)
- 1.11. Emilie Šlezingerová ze Šlapanic (*1917)
- 16.11. Marie Kučerová ze Šlapanic (*1925)
- 23.11. Milada Koudelková ze Šlapanic (*1914)
- 26.11. František Klein ze Šlapanic (*1945)
- 5.12. Marie Štěpánková z Jiřkovic (*1922)
- 7.12. Jan Vičar (*1919)

Z KALENDÁŘE

- 25.12. Slavnost Narození Páně
  - 1.1. Slavnost Matky Boží Panny Marie
  - 6.1. Slavnost Zjevení Páně
  - 8.1. Svátek Křtu Páně, vánoční besídka dětí
  - 22.1. Primiční mše sv. P. Antonína Buchty
  - 27.1. Farní florbalový ples v Jiřkovicích
    - 2.2. Svátek Uvedení Páně do chrámu
  - 18.2. Biřmování ve Šlapanicích
    - 1.3. Popeleční středa
- 10.-11.2. Postní duchovní obnova – P. Zdenek Wasserbauer
- 25.3. Slavnost Zvěstování Páně;
Adorace s obnovou manželských slibů
- 9.4. Květná neděle
- 16.4. Slavnost Zmrtvýchvstání Páně

ROK 2005 V KOSTCE

Vážení čtenáři, milí farníci,

byl jsem požádán redakční radou Okénka poohlédnout se na konci kalendářního roku malinko zpět a napsat očima farníka několik řádků o událostech, které patřily, alespoň z lidského pohledu, v naší farnosti k těm nejvýznamnějším.

Již v lednu, a v přípravách mnohem dříve, se začala rodit nová tradice. V nově zrekonstruovaných prostorách jiřkovické Orlovný se konal 1. farní florbalový miniples. Scénky, soutěže, irské tance, výborná kuchyně, bohatá tombola, kvalitní hudební produkce a především skvělá atmosféra, ke které přispěl snad každý příchozí, se staly hlavními atributy tohoto společenského večera. Mnozí z nás se již jistě těší na ples s pořadovým číslem 2, který se tentokrát uskuteční 27.1.2006 ve stejných prostorách.

Nejen chlebem a zábavou je ovšem člověk živ. To si asi řeklo sedm bratrů a sester našeho farního společenství a pan Kněžíček z Prace, když přijali nabídku otce Miloše k absolvování kurzu pro spolupracovníky ve farnosti, který pořádalo Biskupství brněnské ve spolupráci s děkanstvím slavkovským. Celkem pět sobot v únoru a březnu

jsme naslouchali přednášejícím kněžím s touhou rozšířit svůj obzor vědomostí a nechali se obohatit o nápady a zkušenosti věřících z jiných farností.

Čas postní doby jsme mohli hlouběji prožívat díky obnově manželských slibů, kdy si přes čtyřicet manželských párů opětovně slíbilo lásku, úctu a věrnost na celý život.

Křesťanský život mnohých z nás zajisté pomohla obohatit také duchovní obnova pod vedením otce Zdenka Wasserbauera. Během ní jsme si při výkladu podobenství o marnotratném synovi snažili uvědomit, zda se někdy nechováme jako první či druhý syn.

V čase, kdy zemi venku kryje sněhová peřina, se začíná připravovat největší investiční akce farnosti v letošním roce. Tou se má stát, a jak se později ukázalo také stala, rekonstrukce hřiště na faře. Štěrkovou prosívku vystřídala umělá tráva zasypaná křemičitým pískem. Pod celou plochu se uložil systém drenáží, který má za úkol odvádět dešťovou vodu do vybudované jímky. Spoustu prací bylo třeba vykonat svépomocí a díky přiložení rukou mnohých z našeho středu se celé dílo podařilo zvládnout do konce měsíce května, tedy v termínu, který jsme si na začátku předsevzali.

Myšlenka, která dřímala v hlavě našeho pana faráře i některých farníků již delší dobu, se podařila zrealizovat 12. června. Na farním dvoře, v prostorách kolem kostela a na náměstí se konal 1. farní den, jehož součástí mimo jiné bylo vysvěcení a slavnostní otevření nového hřiště. Myslím si, že tato akce předčila všechna očekávání. Vysoká návštěvnost, úsměvy na tvářích lidí všech věkových skupin, příjemná atmosféra podpořená dechovou hudbou a cimbálovou muzikou a především VYMODLENÉ počasí, to vše přineslo opravdovou radost organizátorům a všem příchozím.

O prázdninách se již tradičně uskutečnily tábory pro děti v Náměstí nad Oslavou a farní tábor v Heralticích. Pod vedením Petra Machaina, resp. Barbory Pokorné. Díky patří nejen jim, ale také všem vedoucím, kuchařkám, zdravotníkům a ostatním členům „realizačního týmu“ za práci, kterou věnovali dětem ve svém volném čase.

U příležitosti Slavnosti Nanebevzetí Panny Marie byla znovu po několikaleté odmlce slavena mše svatá v částečně zrekonstruovaném městském parku.

V měsíci srpnu se uskutečnilo v Kolíně nad Rýnem XX. světové setkání mládeže se svatým Otcem. I na této masové akci byla naše farnost zastoupena skupinou mládeže. Jak jste si ostatně v minulém čísle tohoto časopisu mohli přečíst v článku od samotných účastníků, idea a odkaz letos zesnulého papeže Jana Pavla II. zůstává i po jeho smrti mezi mládeží stále živá.

Florbalová sezóna byla kvůli již zmiňované výstavbě hřiště ochuzena nejen o tradiční jarní turnaj, ale především o další ročník farní florbalové ligy. Na podzim se tak na umělém pažitě uskutečnily dva turnaje. První, dětský, v sobotu 17. září, se stal kořistí Lvíčků, kteří v konkurenci pěti týmů vystoupili na nejvyšší stupínek. Druhý skončil tým Radohoštěp a bronz získalo družstvo Dobrá čtyřka. Neděle 23. října pak nabídla klání dospívajících a dospělých. Za účasti deseti smíšených týmů byly k vidění velice vyrovnané zápasy, pohledné florbalové akce i pohledné ženy v akci. Z prvenství se nakonec radovalo družstvo Tučňáků, na stříbrné pozici se umístili Kořeni a trojici na

stupních vítězů doplnil tým Šedé eminence. Po těchto turnajích se hřiště neukládá k zimnímu spánku, neboť se za příznivého počasí a snad většího počtu nadšených dobrovolníků pokusíme vytvořit ledovou plochu.

V neposlední řadě nesmíme zapomenout na již tradiční poutě farnosti do Křtin, Tuřan a na Vranov. Především druhá v pořadí byla podpořena hojnou účastí věřících.

V době, kdy vzniká tento článek, se celá naše farnost připravuje na kněžské svěcení našeho farníka Antonína Buchty z Jiřkovic, který přijme na 1. neděli adventní svátost kněžství ve francouzském Sept-Fons.

Co říci závěrem? Snad jen DÍKY našemu Pánu za požehnání v lidském konání!

Pavel Horák

TAM, KDE SLOVA NEJSOU DŮLEŽITÁ

aneb kněžské svěcení otce Maria – Bohuslava

Je první neděle adventní léta Páně 2005 těsně před desátou hodinou dopolední a zvon klášterního chrámu Matky Boží v Sept-Fons, rozeznívaný mistrným pohybem mnišského těla, zve k modlitbě. V tomto francouzském trapistickém klášteře se v tuto chvíli schyluje k velké slavnosti, která se silně dotýká i naší farnosti. Jeden z nás, Antonín Buchta, rodák z Jiřkovic, totiž za chvíli přijme skrze vkládání rukou místního diecézního biskupa kněžské svěcení. Liturgický průvod čítající asi šedesát bratří a kněží oděných do nádherných hedvábných ornátů fialové barvy vstupuje do hlavní lodi kostela. Krásný zpěv, který je pilířem veškerých modliteb zdejších mnichů, a vůně kadidla umocňují svátečnost okamžiku. Celá bohoslužba je vedena převážně ve francouzském jazyce, přičemž my, poutníci ze šlapanické

farnosti, máme veškeré texty přeloženy v tištěné podobě. Necháváme se nést proudy modliteb a prožíváme opravdu posvátné chvíle, které se jen těžko popisují. Jsme účastni velikého tajemství, děkujeme a prosíme zároveň. Bratr Maria – Bohuslav se stává knězem...

A jak to bylo od začátku? Po 22 hodinách cesty dorazil v pátek navečer 25. listopadu 2005 autobus našich farníků do kláštera trapistů v Sept-Fons. Zde se také ubytovává část poutníků, převážně mužů, zatímco ostatní mají ubytování zajištěno v Paray-le-Monial. Jsme zváni k účasti na Denní modlitbě církve, která doslova protkává a obepíná zároveň

život mnichů. Chórové lavice zaplňují mniši, kteří denně nabízejí svůj život Bohu skrze modlitbu, práci a mlčení. Zpěvy žalmů znějí opravdu nebesky a zcela automaticky nás vtahují do Boží blízkosti. Tyto pocity zažíváme během našeho pobytu v klášteře i při dalších společných modlitbách. Také tělo však potřebuje nasytit a i strava nám dává více poznat, jak mniši žijí. Servíruje se převážně to, co mniši sami vyrábějí: džemy, dietetické výrobky, med, mléko, sýry, ovoce a velmi chutně upravená zelenina. Zajímavé jistě je, že klášter dokáže být svojí činností ekonomicky soběstačný. Po večeři ještě následuje modlitba kompletáře, na jejímž závěru se zpívá chvalo zpěv Salve Regina, při kterém se rozsvítí překrásná barevná vitráž Panny Marie za hlavním oltářem chrámu. Po té mniši po jednom odcházejí ke spánku, přičemž otec opat každého z nich pokropí svčenou vodou. Začíná doba velkého mlčení, ta je přerušena až tzv. matutinem, nebo-li modlitbou složenou ze žalmů a četby, která začíná denně již ve 3,30h ráno. I my jsme se jí mohli účastnit.

Sobotu začínáme slavením mše svaté a po té odjíždíme na dvě významná poutní místa Nevers a Paray-le-Monial. První je spojeno se sv. Bernadettou Soubirous, vizionářkou z Lurd, která v místním klášteře zemřela a její tělo je zde do dnešních dnů zázračně uchováno v neporušeném stavu. Druhé výše jmenované město je spojeno se sv. Markétou Marií Alacoque, šířitelkou úcty k Nejsvětějšímu Srdci Páně. Posilujeme naši víru na místech, kde se nebe velmi citelně dotýká Země a večer se opět navracíme do kláštera Matky Boží v Sept-Fons.

V neděli ráno nás venku přivítala sněhobílá pokrývka a vše dostalo ještě slavnostnější charakter. Vždyť, jak sám otec Maria-Bohuslav říkal, on sám zde za 10 let svého pobytu sněh nezažil. Ústředním bodem celé naší pouti pak bylo kněžské svěcení, o kterém se zmiňuji v úvodu. Ihned po jeho skončení nám šťastný a usměvavý otec Maria-Bohuslav udělil novokněžské požehnání.

Následoval slavnostní oběd, a jak je ve Francii zvykem, hned o několika chodech. Po něm mezi nás zavítal světící otec biskup, který se s každým osobně pozdravil. K neformální besedě pak, k naší velké radosti, přišli také otec opat, převor, novicmistr a především novokněz Maria-Bohuslav. Posledně jmenovaný odpovídal na otázky týkající se zejména mnišského způsobu života a trapistické spirituality. Na závěr našeho setkání se mužové vydali na prohlídku hospodářské části kláštera, zatímco ženy (vzhledem k pravidlům řádu, která přístup žen do většiny prostor neumožňují) shlédly video o životě trapistů. Rozsáhlý komplex kláštera zahrnuje např. mlýn, chlév pro krávy, výrobu produktů, rozsáhlé polnosti či třeba rybník. Po této exkurzi následovaly ještě večerní chvály, večeře a kompletář. Po té, již v autobuse, nám otec Maria – Bohuslav dal požehnání na cestu.

Děkujeme Pánu za dar svátostného kněžství, milost této pouti a ochranu na cestách, otci Milošovi pak za organizaci a duchovní vedení.

Petr Horák

DONÁŠENÍ EUCHARISTIE NEMOCNÝM

Během minulé zimy absolvovalo 7 našich farníků (Aleš Kalvoda, Marek Fišer, Pavel Horák, Zdeněk Liška, Markéta Staňková, Marie Králová a Lenka Krčálová) kurz pro spolupracovníky ve farnosti. Na základě podané žádosti jim pak bylo dovoleno brněnským biskupem donášet sv. přijímání nemocným v naší farnosti. Toto pověření již před časem obdržel také Josef Mikulášek. Uvedeni do této služby byli všichni v neděli 25.9.2005 při mši sv. v 9 hodin. Protože se k této službě vyskytlo několik dotazů, proto touto cestu znovu připomínám to, co již zaznělo v kostele, co již nemocným při pravidelných návštěvách bylo vysvětleno a k tomu přidávám pár dalších upřesnění.

Doposud sv. přijímání nemocným na požádání donášel Jiří Kotulan, Rudolf Staněk a Václav Buchta, kteří přijali pověření k této službě již dříve. Tyto řady se rozšířily o výše jmenované osoby a tak se nabízí možnost pro nemocné a staré lidi přijímat Eucharistii každou neděli, a tak být s námi více spojeni a hlavně být úzce spojeni s Ježíšem.

Kdo může využít tuto službu? Tato služba je pro dlouhodobě nemocné nebo staré lidi, kteří nemohou přicházet do kostela na mši sv. a slavit společně s ostatními věřícími Eucharistií. Stejně tak mohou tuto možnost využít i krátkodobě nemocní.

Co pro to udělat, aby akolyté k nemocnému přišli? Stačí po někom vzkázat a v sakristii nahlásit jméno a adresu. Další možností je zavolat na faru a nahlásit tytéž údaje. V případě, že na faře v době telefonátu nikdo není, stačí na záznamník namluvit žádané údaje.

Kdy akolyté přicházejí se sv. přijímáním? Po deváté mši sv., tzn. mezi 10 – 10.30 hod. Tímto může nemocný prožít doma mši sv. spolu s rádiem Proglas a poté i přijmout svátostného Krista. V případě, že nemocný nemůže přijmout Eucharistii (např. z důvodu, že nebude doma) nahlásí tuto skutečnost při poslední návštěvě akolyty nebo jednoduše během týdne po někom vzkáže nebo zavolá na faru.

Co je třeba připravit? Na stole může být hořící svíce, ale není třeba chystat nic zvláštního. Jediné, co je důležité, je mít připravenou duši. K tomu mimo jiné slouží pravidelné návštěvy kněze, které se konají ve Šlapanicích tradičně 3x do roka – na Vánoce, na Velikonoce a před Šlapanickými slavnostmi. Je-li třeba, tak stejně, jako bylo doposud, stačí dát vědět a kněz přijde i mimo tyto pravidelné termíny. Ve Šlapanicích jako akolyté slouží Jiří Kotulan, Aleš Kalvoda, Pavel Horák, Josef Mikulášek, Marie Králová a ve službě se střídají.

Co se týká okolních obcí, které patří ke Šlapanicím, tak v Ponětovicích tuto službu již zajišťuje Marek Fišer; v Jiříkovicích, pokud o to bude zájem, bude tuto službu zajišťovat Václav Buchta, Zdeněk Liška, Rudolf Staněk, Markéta Staňková a Lenka Krčálová. Pokud bude potřeba v Bedřichovicích, tak to zajistí akolyté, kteří zajišťují službu ve Šlapanicích. Časem tuto službu snad rozšíříme i do Kobylnic. Zatím tam však budou probíhat dál pravidelné návštěvy nemocných třetí čtvrtek v měsíci. V případě dalších dotazů se stačí stavit nebo zavolat na faru.

Co napsat závěrem? Snad to, co stojí na úvod obřadů pro nemocné, kde mimo jiné můžeme číst, že nemoci a bolesti patřily vždy mezi ty skutečnosti, které trápily člověka. Ale ti, kdo vyznávají křesťanskou víru, podporováni světlem víry, chápou hlouběji tajemství bolesti a statečněji ji snášejí. Z Kristových slov totiž vědí, že je miluje ten, který během svého života často nemocné navštěvoval a uzdravoval a ví, že On sám naplnil, co je psáno u proroka Izaiáše: snášel ve svém utrpení mnohé útrapy a měl účast na všech lidských bolestech (srov. Iz 53,4-5). Podle plánu Boží prozřetelnosti má člověk odhodlaně bojovat s každou nemocí a také se pečlivě starat o dobré zdraví. Vždy však má být ochoten doplňovat, co zbývá v Kristově utrpení pro spásu světa a očekávat osvobození celého tvorstva ke slávě Božích dětí (srov. Kol 1,24; Řím 8,19-21).

A do tohoto boje s nesením životního kříže nemoci a stárí je tou největší posilou právě Kristus, přítomný ve svátosti Eucharistie. A tak vy všichni, na které doléhá tíha stárí či nemoci, nebojte se požádat o výše uvedenou službu a spojujte se s Kristem, který jediný může dát smysl našemu lidskému utrpení.

otec Miloš

VÝROČÍ FATIMSKÉHO APOŠTOLÁTU

V říjnu letošního roku uplynulo 15 let od chvíle, co byl ve šlapanické farnosti uveden do naší vlasti Fatimský apoštolát, jedno z mnoha laických hnutí v církvi 21. století.

Při této příležitosti se 20. října sešli v našem kostele členové a příznivci tohoto hnutí, aby modlitbou a Nejsvětější obětí Bohu a P. Marii za těchto 15 let poděkovali. Celý večer byl zahájen modlitbou růžence světla. Vždyť právě modlitbu růžence P. Maria ve Fatimě tolik žádala!

Na modlitbu navázala mše svatá, kterou jako hlavní celebrant sloužil P. Pavel Kopecký, současný letovický děkan a horlivý šířitel mariánské úcty. Kázání pronesl P. Pavel Dokládál, hlavní představený Fatimského apoštolátu v ČR. Ve svých slovech připomněl a nastínil cestu, kterou se chce apoštolát dále ubírat. Je to především cesta věrnosti církvi v čele s papežem a biskupy.

Po mši sv. následovala krátká přednáška P. Dokládala, která nesla název „Pravda o Fatimě“. Slovem i obrazem jsme byli informováni o historických i současných skutečnostech v souvislosti právě s Fatimou. Celé setkání bylo zakončeno přátelským posezením ve farní kavárně při vzájemné besedě plné vzpomínek i slov povzbuzení.

A za co jsme mohli děkovat?

- Za P. Beera z Německa, který v r. 1990 přinesl myšlenku Fatimského apoštolátu do naší farnosti a vlasti a předal nám sošku Panny Marie Fatimské, která putuje po rodinách naší farnosti.
- Za Mons. Karla Otčenáška, který v r. 1995 do své královéhradecké diecéze přijal Fatimský apoštolát a uvedl ho do Národního centra v Koclířově.
- Za naši biskupskou konferenci, která přijala v lednu 2004 Fatimský apoštolát za svoji součást.
- Za mnoho nevysloveného a nenapsaného, co zůstává v lidských srdcích a o čem nejlépe ví sám Bůh ve své prozřetelnosti.

Neposkvrněné Srdce Mariino – oroduj za nás!

Michal Řehák

EMANUEL VLČEK (1911-2005)

*Dos magna est virtus parentium
Velkým věnem je ctnost rodičů*

V říjnu letošního roku jsme se rozloučili s Emanuelem Vlčkem. Otcem pěti dětí, z toho dvou kněží a zbožným mužem, který svým životem dal dobrý příklad k následování.

V roce 1911 se narodil jako desáté dítě, se žloutenkou a slaboučký. Pro bídu spával v zásuvce u stolu a do tří let nosil dívčí šaty. Těžký začátek života, ale s Boží pomocí rozkvetl v 94 let naplněných bohatou prací, ochotou a láskou k manželce a dětem.

Už jako malý chlapec byl vnímavý pro krásu přírody a od 5 let dovedl v perokresbách zachytit osoby a věci, které jej obklopovaly. Miloval pohyb, proto cvičil v 11 letech na orelském sletu v Brně-Pisárkách, v 18 letech v Praze na Svatováclavských dnech a v r. 1937 i na sletu orlů v Paříži. Pocházel z hudebně založené rodiny a tato záliba jej dovedla ke zpěvu, dirigování mužského sboru, učival hře na housle a sám hrával na violoncello v Babiččině krabičce.

S vyznamenáním vystudoval obchodní akademii v Brně a k hudebním zálibám postupně připojil studium jazyků a těsnopis, jímž zaznamenával příhody od pamětníků. Byl členem Červeného kříže. O svůj duchovní život pečoval četbou časopisu Na hlubinu, který dvacet let odebíral. Podařilo se mu také během zaměstnání v Cyrilometodějské záložně v Brně dostat několik odměn za zlepšovací návrhy.

V listopadu 1951 si všiml na náměstí Svobody v Brně dělníků stávkujících proti zrušení vánočních přídavků na děti. Protože měl 5 dětí, připojil se, projevil svůj názor a byl pak půl roku vězněn na Cejlu v Brně. I když mu bylo vyhrožováno, zůstal věrný svému náboženskému přesvědčení. Ztratil tak dobré pracovní příležitosti a byl nucen

vykonával různá zaměstnání. V kunčických hutích byl “u lopaty” a 9 let venku při barvení obuvi.

V důchodovém věku pracoval u zedníků, vedl školní jídelnu a synovi P. Josefovi vypomáhal v pohraničních farnostech Znojemska při opravách 4 kostelů a 3 far. I ve stáří podporoval dobrá díla a rád zpíval. Ještě ve vysokém věku předčítal bez brýlí z Písma. Byl oblíben pro svoji srdečnou a obětavou povahu a prokazoval velkou vděčnost za pomoc, když na stáří už nemohl dobře chodit a málo slyšel.

V promluvě při rozloučení zaznělo ústy děkana Kopeckého z Letovic: “Ustalo jeho milující srdce a poklesly pracovitě ruce.” Poděkovat a vzpomenout přijel i rodák ze šlapanské farnosti msgr. V. Fišer, děkan hustopečský a budovatel tamního kostela, a dalších osm duchovních. Po bohoslužbě poděkoval a připomněl život otce P. Josef Vlček. Význam práce E. Vlčka pro dějiny a kulturu Šlapanic zhodnotil prof. dr. Antonín Fišer DrSc., autorem vzpomínky byl Ing. Milan Kebrle. Zesnulý 26 let vedl kulturní kroniku Šlapanic a je autorem třísvazkové kroniky. Zesnulému poděkoval za ochotnou pomoc na znojemském pohraničí P. Josef Kohoutek, nástupce P. Vlčka.

Zesnulého uchovávám v srdci jako dobrého otce, jenž nás provázel na četná poutní místa a děkuji za dobrý příklad života. Ať na přímluvu jím uctívané Matky Boží mu Pán života a smrti dá hojnou odměnu!

Mgr. Josef VLČEK

Memoáry Emanuela a Josefy Vlčkových vyjdou do konce roku v tiskárně p. Olejka

K ROKU EUCHARISTIE – VZPOMÍNKA P. JOSEFA VLČKA

Eucharistický Pán nás provází v našem životě. Vzpomínám si, jak jsme si připomínali dobrotu Boží zvláště o Vánocích, kdy se ulicemi nosil osvětlený betlém a troubilo se. Pod vánočním stromem na náměstí byly v osvětlené skřínce vystřižené fotky dětí, mezi nimi i ty mé a mých dvou bratří.

Později, to už bylo ve školním věku, jsem si oblíbil náboženství. Zde nás učte k Nejsvětější svátosti výborně učil P. Jaromír Mikulášek a my se proto na den prvního sv. přijímání velmi těšili. To už bylo v době, kdy se častější svaté přijímání stávalo samozřejmostí, ale ještě za života mé babičky nebylo časté přijímání Těla Páně rozšířeno.

Svůj vztah ke Kristu jsem se snažil budovat především častou účastí na mši svaté a ministrováním. S bratry jsme rádi jezdili do Brna ke sv. Maří Magdaléně. Na první neděle tam bývalo setkání dětí a pohoštění v podobě snídaně. Úcta ke svátostnému Kristu zde byla živena především adoracemi v určité hodiny. Vzpomněl bych rád na statečnou a zbožnou ženu, paní Ludmilu Princovou, která navzdory sledování Státní bezpečností komunistického režimu vedla každodenní rozpis adorací. Dožila se požehnaných 90 let.

Zde ve Šlapanicích dávala mé tehdejší dětské duši nebeskou vláhu, mohu-li to tak říci, veřejně vyjádřená víra. Na mysli mám průvod vzkříšení a především mohutný průvod Božího Těla ulicemi města.

Posilu z častého přijímání Těla Kristova jsem intenzivně prožíval i v době studií v Brně. Později jsme s bratrem jako bohoslovci pomáhali například na Svatém Hostýně. Sem putovaly velké zástupy a při jedné pouti přijalo Tělo Páně 60.000 lidí.

Po studiích nás Pán povolal do služby na různá místa. Bratr působil v Čechách a já jsem zůstal na Moravě. Měl jsem radost z každodenního podávání Eucharistie, třeba nemocným v tehdejší ivančické nemocnici, a také při setkávání s malými dětmi u prvního svatého přijímání. Bývalo jich tehdy mnoho a já se dodnes modlívám za všechny děti, aby ve víře vytrvali už na celý život.

K Eucharistii, jíž dnes věnuji své vzpomínky, patří i návštěva Fatimy před 10 lety. Tenkrát jsme navštívili kapli zřízenou papežem Janem Pavlem II. po atentátu na jeho osobu. Ve skleněné stěně tam ctihodné sestry uctívají eucharistickou hostii dnem i nocí.

Touhu probouzet a posilovat Boží život v duších věřících jsem přijal jako svůj životní úkol a proto bych přál nám všem, aby se nám uctívání tajemného Boha ve svatostánku stalo Eucharistií, tedy „příznivou milostí“ a „hojným darem“!

MOJE PRÁCE V BIBLICKÉM DÍLE

Během cesty na svěcení P. Antonína Buchty ve Francii se mě několik lidí z autobusu ptalo, kde či co dělám. A také mě Ruda Staněk poprosil, abych napsala něco o své práci v Biblickém díle.

Po studiu teologie už šestým rokem pracuji v Českém katolickém biblickém díle v Dolanech, které založila Česká biskupská konference pro rozvíjení biblické práce u věřících. Z každé diecéze je jmenován jeden zástupce, který je zodpovědný za biblický apoštolát ve své diecézi. Za brněnskou diecézi je to P. Petr Mareček a např. za českobudějovickou P. Bohuslav Richter. Biblické dílo má sídlo v Dolanech, ale kurzy dělá po celé republice. Jeho ředitelem je P. Petr Chalupa, který je současně i děkanem na Teologické fakultě v Olomouci. Náš tým tvoří ještě další dva zaměstnanci - Alžběta a Dominik a několik dalších dobrovolníků. Na podporu činnosti Biblického díla je organizována sbírka o Dni Bible, který připadá na neděli před slavností Ježíše Krista Krále. 25% z výtěžku této sbírky je posláno nám, 75% Biblické společnosti.

Mnoho z vás asi zná Českou biblickou společnost, která je známá Domem Bible v Praze či tiskem Biblí pro nás i pro jiné chudší země – např. letos pro Etiopii.

Biblické dílo se orientuje víc na biblickou pastoraci u nás, zvláště pak u nás katolíků. Většina z nás má Bibli doma v knihovně, ale nečte ji, protože jí nerozumí. Možností, jak číst Boží slovo, je mnoho. Jedním z nich je lectio divina (které každodenně dělají trapisté) nebo pravidelné čtení doma, setkávání se na biblické hodiny, víkendové biblické kurzy apod. Smyslem Biblické společnosti je, aby každý měl doma Bibli. A smyslem Biblického díla je, aby každý tu Bibli, kterou má doma, i četl a rozuměl jí.

To však nepřijde samo od sebe. Jak číst Bibli? Určitě ne od Geneze po Zjevení. To člověk velmi záhy skončí. Nejlepší je asi začít jedním z evangelií, případně Skutky apoštolů a pak se začíst i do Starého zákona. K modlitbě jsou výborné žalmy, z historických knih bych doporučila přečíst si knihy Samuelovy, knihu Rút, Tobiáš, Ester nebo příběhy praotců z První knihy Mojžíšovy od 12 kapitoly. Impulsem pro to otevřít konečně Bibli a začít v ní číst, může být i některý z našich kurzů. Připravujeme většinou víkendové kurzy pro děti, mládež, biřmovance, řádové sestry, dospělé, rodiny i seniory. Buď je možné přijet do Dolan u Olomouce nebo i my přijedeme do farností, která má zájem, tedy třeba i do Šlapanic. Četba Bible ve skupině je často jednodušší, protože každý vybranému úryvku rozumí trochu jinak, zná různé souvislosti a tak se nám text může ukázat v celé své šíři a kráse. Samozřejmě pro lepší pochopení je třeba využívat různých komentářů – např. Malý stuttgartský komentář, Sacra pagina apod. Na našich webových stránkách najdete i pomůcky pro biblické hodiny, komentáře ke všem nedělním čtením z cyklu A a C a k některým dalším textům. Začínáme s vydáváním dalších pomůcek – např. mapky Palestiny, cest sv. Pavla či příběhů praotců.

Ti z vás, kdo poslouchají rádio Proglas, jistě znají naše pořady „Bible v liturgii“. Od začátku Adventu je můžete opět poslouchat každý všední den večer ve 20 hodin. Jedná se o 20 min. dlouhé pořady, které mohou posloužit jako výborná příprava na nedělní mši svatou. V pondělí se podrobně rozebírá první čtení z následující neděle, v úterý žalm, ve středu druhé čtení, ve čtvrtek evangelium a pátek je věnován některému z témat biblické teologie – např. manželství v Bibli, Ježíšovo vzkříšení atd. Pořady připravují spolupracovníci Biblického díla z řad kněží a teologů a pak je v Proglase natáčejí herci brněnských divadel.

Jak už jsem říkala, Biblické dílo sídlí v Dolanech u Olomouce, které jsou známé komunitou Blahoslavenství. Z Dolan je to lesem asi 2 km na Svatý Kopeček. Náš dům je vybaven dvoulůžkovými pokojíky pro 16 lidí, sálem, kuchyní s jídelnou a hlavně kaplí svaté Rity (patronky nespílitelných a nemožných věcí :-). Proto budete-li na pouti na Svatém Kopečku, ráda Vás uvítám a provedu v Biblickém díle! Více informací o připravovaných kurzech najdete na internetu www.bible-cz.org nebo na tel: 595 397 025, 777 934 183.

Marie Klašková

P.S. Všechny holky (14 - 22 let) zvu na Týden s Biblí, který bude 9. - 14.7.2006 pod vedením salesiánky Magdy Chudíkové a mě.

DIECÉZNÍ POUŤ RODIN A FARNOSTÍ

Již podruhé se naše rodina vydala první sobotu v září na diecézní pouť rodin a farností do Žďáru nad Sázavou.

Setkání začalo uvítáním otce biskupa Vojtěcha, svědectvím rodin, zpíváním a příležitostí ke svátosti smíření ve farním kostele.

Pontifikální mše svatá byla v 10 hod. na louce v areálu kláštera, kde probíhal program celého dne. V poledním čase bylo zajištěno občerstvení.

Odpoledne mohly děti navštívit na nádvoří výtvarné dílny nebo zajít do pohádkové zahrady, kde na ně čekalo mnoho pohádkových postav s různými úkoly, lukostřelba a outdoorové aktivity mládeže.

My, rodiče, jsme si mohli poslechnout koncert multifolkové skupiny Bezeřského a folkové skupiny Svítání nebo zajít do klidové zóny čajovny.

Společně s dětmi jsme navštívili Muzeum klavíru, Santiniho expozice, konventní kostel Nanebevzetí Panny Marie a poutní kostel sv. Jana Nepomuckého, kde byla celodenní adorace před Nejsvětější svátostí.

Ve dvě hodiny hostovalo na hlavním pódiu loutkové divadlo pro děti a my jsme si ve stejném čase vyslechli v obřadní síni přednášku manželů Rausových o tom, jak budovat sebevědomí našich dětí.

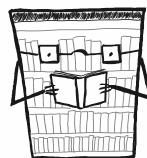
Setkání skončilo vytvořením obrovského srdce z papírových srdíček našich proseb, společnou modlitbou a požehnáním otce biskupa Vojtěcha.

Rodina Králova

Z KNIH VE FARNÍ KNIHOVNĚ

Až k prolítí krve – radostné poselství Ladislava Kubíčka / Marie Svatošová

Kostelní Vydří: Karmelitánské nakladatelství, 2005

Tato knižní novinka vyšla v čase, kdy uplynul rok od smrti otce Ladislava Kubíčka, který byl zavražděn na své faře 11. září 2004. Vzápětí po této strašné události začaly na něho vzpomínat, jako na člověka svatého života, stovky věřících i nevěřících, kteří ho znali a dopisovali si s ním.

MUDr. Marie Svatošová, která se s paterem Ladislavem znala 28 let, vyzvala veřejnost, aby zavzpomínala písemně, došlou korespondenci pak třídila, zpracovávala a doplňovala vlastními vzpomínkami. Výsledkem je kniha, která reflektuje celý Kubíčkův život: od dětství na Ukrajině, studia v Brně, práci v dolech, nasazení u černých baronů, působení ve zdravotnictví a posléze i v řadě severočeských farností. Události, skutky, vzpomínky, rady a láskyplná napomenutí obsažená ve vzpomínkách tak

neupadly v zapomenutí, ale v této nové knize svědčí o skvělém knězi a jsou příkladem a povzbuzením pro ostatní a jak říká autorka: „Stejně jako se s láskou jednotlivě věnoval a žehnal každému z nás, bude se věnovat a žehnat – neomezen prostorem a časem – každému jednotlivému čtenáři, který se mu svěří do péče.“

Láska nad všechnu lásku / bratr Roger z Taizé

Brno: Cesta, 1990

I když toto dílo bratra Rogera z Taizé (vl. jménem Roger Schutz) vyšlo před patnácti lety, neztrácí na aktuálnosti. Společenství založené ve východní Francii, v malé vesničce Taizé, se stalo pod vedením svého zakladatele bratra Rogera místem sjednocení mezi všemi křesťany. Úvahy a meditace obsažené v této knize jsou zaměřeny právě tímto směrem – sjednocení ve společenství, milování bližního, následování Krista, mír, smíření a pokoj ve světě. To bylo to, oč usiloval a šířil ve světě bratr Roger. Jeho životní pout' skončila 16.8.2005, kdy byl v Taizé při nešporách zavražděn. Připomeňme si jeho slova z nápisu před vchodem do chrámu Smíření v Taizé:

**Vy, kteří sem vstupujete,
smiřte se – otec se synem,
manžel se ženou,
věřící s tím, kdo věřit nemůže,
křesťan se svým odloučeným bratrem.**

Lenka Klašková

CHARLES DE FOUCAULD

U příležitosti blahorečení Charlese de Foucaulda, dne 13. listopadu, vzpomínáme na jeho životní cíle. Přesně před 100 lety, v roce 1905, dosáhl Charles de Foucauld svého konečného cíle: oázy Tamanrassetu v alžírské poušti, kde měl strávit zbytek svého života. Za tím účelem založil v těch místech poustevnu, kde se mohl věnovat jak kontemplaci, tak společenství s lidmi. V Tamanrassetu žije kmen Tuaregů, Nomádi mohamedánského vyznání.

Jako mladý muž podnikl Charles de Foucauld v letech 1883 - 84 badatelskou cestu dosud neprobádanými oblastmi Maroka a Alžíru. Už tehdy ho poušť fascinovala a do svého zápisníku zapsal: "Měsíc svítí svým mírným světlem na nebi bez mráčku, vzduch je vlhý, nehýbe se ani vzdoušek. V tomto hlubokém tichu, uprostřed takové pohádkové přírody, očekávám svůj první nocleh na Sahaře. V tichosti takových nocí rozumím víře Arabů v tajemnou noc leila el qedr, ve které se otvírá nebe, andělé sestupují na zem,

vody moří se vyhlazují a všechno neoživené v přírodě se zvedá, aby se sklánělo před Stvořitelem."

O několik let později se vrací do pouště - po vstupu do řádu trapistů a delším pobytu v Nazaretu ve Svaté zemi - a to tentokrát navždy. Zatímco se připravuje ve Francii na své kněžské svěcení, dozrává v něm plán žít na poušti na Saharě skrytý život Ježíše Nazaretského. Ne aby kázal, ale aby praktikoval v samotě a chudobě práci Ježíše. Čtěl by se usídlit s několika bratry (které za života nenašel) v oáze a žít za modlitbu a přátelskou pohostinnost a dobročinnost.

Charles de Foucauld nejprve žije v Beni Abésu, potom jižněji v Tamanrassetu. Asi 80 km od Tamanrassetu zakládá novou a přísnější poustevnu, kam se může uchýlit do úplné samoty a tichosti.

"Jak je dobré pozvednout své srdce v této velké tichosti a krásné, divoké a odcizené přírodě ke Stvořiteli a k Ježíši Spasiteli."

Jinak žije v těsném spojení s Tuaregy, aniž by je tradičním způsobem „misioval“, protože říká: "Mé poslání musí být apoštolát dobroty. Když mě někdo uvidí, musí si říct: Protože tento člověk je tak dobrý, musí být dobré i jeho náboženství."

Vilém Sitte

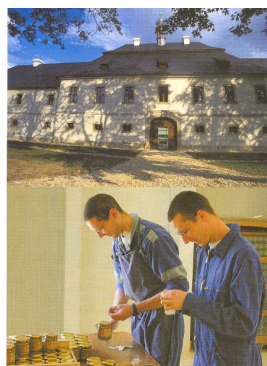
NOVODVORSKÁ HOŘČICE

(hořčice vyráběná mnichy z kláštera Nový Dvůr podle originální trapistické receptury)

Nový Dvůr je klášter založený v srpnu 2002 opatstvím Sept-Fons. Novodvorská hořčice je vyráběna mnichy od listopadu 2004.

Mniši z Nového Dvora vybudovali svůj klášter v kopcovité krajině, asi 120 km západně od Prahy. Jako dědici bohaté dietické zkušenosti jejich mateřského kláštera, opatství Sept-Fons a zručnosti blízkého Burgundska, vám nabízejí Novodvorskou hořčici.

Jedná se o výrobek vysoké kvality, příbuzný druhu francouzské hořčice nazývané „Moutarde à l'ancienne“, což je možno přeložit „Hořčice postaru“. Tato hořčice je vyráběna v malém objemu, z vybraného hořčičného semínka, které po namočení do octa smíchaného s pramenitou vodou pocházející z lesů obklopujících klášter, je rozdrceno na mlýnském kameni, provoněno medem a moravským bílým vínem. Jemně okořeněná hořčice je ručně plněna do sklenic, kde během několika týdnů dozrávání získává svoje nezaměnitelné aroma, které ji tak výrazně odlišuje od konkurenčních výrobků. Je určena jak ke přímé spotřebě – tradičně jako příloha k masitým pokrmům, tak i k přípravě dressingů a omáček pro různé druhy salátů.

Kdo na tuto hořčici dostal chuť, má možnost si ji objednat telefonicky na čísle 604 262 660. Cena jedné sklenice o váze 210 g je 60 Kč. Koupí hořčice zároveň přispějete na dostavbu kláštera v Novém Dvoře. Kdo však ale ještě váhá, pro toho mám pár receptů z talíře bratrů z Nového Dvora.

Špízy ze dvou druhů masa (pro 4 osoby):

- 350 g telecí pečeně nakrájené na velké kostky 3x3 cm
- 350 g vepřového hřbetu nakrájeného na velké kostky 3x3 cm
- 4 polévkové lžíce Novodvorské hořčice
- 2 polévkové lžíce slunečnicového oleje

Příprava:

V nádobě smícháme Novodvorskou hořčici s olejem. Tuto směs rozdělíme na polovinu do dvou nádob. Potom v první nádobě dobře promícháme polovinu připravené směsi s telecím masem a v druhé nádobě učiníme totéž s vepřovým masem. Necháme naložené 2 až 3 hodiny v ledničce. Pak napichujeme na jehly střídavě kousky vepřového a telecího masa. Opékáme na roštu na středním ohni a obracíme každé 4 minuty, aby se maso dobře propeklo do zlatova ze všech stran a hořčice se nepřipálila.

Placky z tykví

- 4 střední zcela čerstvé tykve
- 2 polévkové lžíce sekané petrželky
- 2 polévkové lžíce sekané pažitky
- 2 lžíce mouky
- 3 vejce
- sůl a pepř

Příprava:

Tykve nastrouháme na středně hrubém struhadle. Necháme okapat 2 hodiny, abychom je poněkud zbavili vody. V nádobě smícháme tykve, petržel, pažitku, mouku, vejce, sůl a pepř. Na pánev s nepřilnavým povrchem nalijeme vrchovatou polévkovou lžící směsi, rozetřeme vidličkou a uhladíme. Placku opečeme po jedné straně, obrátíme pomocí špachtle a opečeme na druhé straně.

Zelený salát

- Směs z vaší zahrádky: petržel, kerblík, pažitky, libeček, listy hořčice a kadeřavý salát
- 1 polévková lžíce Novodvorské hořčice
- 2 polévkové lžíce vinného octa
- 5 polévkových lžic slunečnicového oleje sůl a pepř

Dobrou chuť!

Připravil Jaroslav Topinka

ČERNÉ KOLÁČKY

(Recept na vánoční cukroví)

Recept jsme získali od naší nejmenované farnice, která má s pečením pro početnou rodinu velké zkušenosti a ví, co dětem chutná. Vyzkoušejte následující! Potřebovat budete:

20 dkg hl. mouky

15 dkg cukru

15 dkg tuku

15 dkg mletých ořechů

1 vejce, trocha kaka, skořice, hřebíček, nové koření.

Těsto vypracujeme a rozválíme. Podobně jako u lineckého vykrajujeme kolečka (širší) a upečeme. Poté ozdobíme citrónovou polevou (autorka receptu dodává, že poleva má být hodně citrónová) a doplníme oříškem, kouskem žele apod.

Dobrou chuť!

Připravila Ivana Horáková

ZAMKNULI JSME HO V GARÁŽI! KOHO? NO PŘECI JEŽÍŠKA!

Každý rok se v naší zemi objeví nějaká "ježíškovská" reklama. Před 3 lety vyzýval Eurotel "Go, Ježíšku, Go!". Loni nám automobilka Peugeot s radostí oznamovala, že: "Nejlepšího Ježíška najdeme ve své garáži!". To je tedy evangelium – radostná zpráva! A možná dvojnásob radostná! Jednak víme, kde je nejlepší Ježíšek a zároveň se dozvídáme, že Ježíšků je víc - lepší a horší. Tím horším Ježíškem je nepochybně onen křesťanský Ježíšek. Jednak je staletími okoukaný a za druhé stále něco chce. Dělá si nárok, že jedině on a nikdo jiný je ten "Bůh s námi" a nedává příliš prostoru naší fantazii a přáním. Nemůžeme být například praktikujícími homosexuály, musíme nechávat narodit všechny nechtěné plody svých milostných románek, musíme milovat i nepřátele...

Proto se pojďme raději podívat do své garáže, protože tam je nám nabízen Ježíšek lepší - dokonce NEJLEPŠÍ! Co najdeme v oné reklamované garáži, pokud před tím utratíme 229.000 Kč? Určitě tam bude stát Peugeot 206! Auto to sice malé, ale opravdu dobré vzhledem k poměru kvality a ceny. Výbava tam sice bude skromná - žádné ABS na brzdách nebo vyhřívání sedačky, ale rozhodně se s tímto autem pohodlně povoříme po městě.

Ale - je mi to upřímně líto - můj selský rozum mi objevuje malou logickou chybičku na tomto Nejlepším Ježíškovi: bude totiž nejlepším jen pro ty, co mají výše uvedenou částku peněz a navíc je jen pro ty, kteří potřebují auto a mají rádi Peugeot. Jak k tomu však přijdou ostatní lidé Evropy a celého světa? A ještě jedna trhlina se rýsuje v dokonalosti automobilkového Ježíška: jak to s ním bude před příštími Vánoce? Bude zase za rok stát v plné své kráse garáží tato "Dvěšestka", aby uspokojila touhy člověka, nebo ho vytěsnil do autobazarů nějaký novější Ježíšek?

Zdá se tedy, že ani tento "Ježíšek Peugeot 206" nebude nejlepším, proto nezbývá, než hledat dál. Ale přesto bych uprostřed této skepse něco z loňské reklamy použil. Jsme vyzýváni, abychom se podívali "do garáže". Vraťme se i o letošních Vánocích v duchu do té prastaré garáže pro vola a osla v palestinském Betlémě. Omlouvám se, jestli vám chci opět recyklovat křesťanského Boha. Avšak při pohledu na svět stejně lepšího Ježíška, než toho původního, nenajdeme!

Cože? Že se vám zase něco vnucuje bez možnosti svobodné volby? No dobře, tak hleďte dál! Nám křesťanům Ježíš Kristus zatím vždycky stačil a stačí. Jen jeden požadavek bych si v době "svobody projevu" dovolil hlasitě poznamenat na adresu tvůrců dnešních reklam a sloganů: "Nezesměšňujte nám našeho Ježíše a své spasitele si pojmenovávejte vlastními názvy!"

Za křesťany děkuje

P. ICLic Michal Podzimek
katolický kněz z Tanvaldu
(z časopisu Zdislava, měsíčníku litoměřické diecéze)

KOSTELNÍ SBÍRKY

Po mši svaté stojí dva muži před kostelem a ten první lamentuje: „Omrzí se člověku to neustálé žebrání našeho faráře. Kdykoli člověk přijde do kostela, vždy je nějaká sbírka: hned na Svatou Zemi, pak na Charitu či bohoslovce, potom pro kostel a nakonec i pro papeže, který se nosí v purpuru – Svatopetrský halěř. Aby člověk v kostele měl stále ruku v kapse, vytahoval peněženku a sázel peníze do košíku.“ Druhý mu však povídá: „Nech příteli, faráře farářem a poslyš co ti navrhuji. Udělejme si dnes odpoledne „výlet“ do Olympie?“ Ten první má obavu a říká: „A nebude to moc stát? Napřed bych rád věděl s jakým vydáním mám počítat a co tam vlastně budu dělat? Snad ne nakupovat?“ Druhý mu odpovídá: „Neboj se, nakupovat se nebude a utratíš jen pár korun. Vezmeme své ženy a děti, projdeme se pasáží a je pošleme do kina. My si pak půjdeme zahrát kuželky. Počítám, že do tisíce korun se vejdeš.“ Náš přítel je spokojen a dodává: „Výborně, dojednáno, bude to super. Rád obětuji za takové odpoledne tisíc korun a žena i děti budou spokojeni. Děkuji za milé pozvání a senzační program na odpoledne.“

P. Pavel Kopeček

NÁŠ BETLÉM

Jak se v Podolí už stalo tradicí, budeme mít i letos dne 25. prosince na prostranství před Obecním úřadem „Živý Betlém.“ Na tuto událost se děti již pilně a pečlivě připravují.

Také v kostele máme pěknou přípravu na příchod Pána Ježíše v jesličkách.

Po 1. adventní neděli jsme postavili pod ambon do prázdné betlémské krajiny malý Betlém s Ježíškem, Pannou Marií a Josefem. V této krajině se mají postupně shromáždit všichni, kdo se přijdou Ježíškovi v jesličkách poklonit.

Budou tam figurky pastýřů se svými ovečkami, anděl s hvězdou, panímámy se svými dárky, muzikanti, řemeslníci a zvířátka. Svatí Tři králové doplní zástup až na jejich svátek.

Všechny ty postavičky jsou z bílého papíru a děti je dostaly na dětské mši k vybarvení, vystříhání a dodělání. Děti pak mohou své postavičky umístit do prázdné krajiny. Podmínkou je, aby k tomu přidaly vždy alespoň jeden dobrý skutek. Nakonec příprava bude provedeno celkové hodnocení uměleckých výtvorů a odměny.

Krajina se tak postupně zaplní a na Boží Hod zazáří ve své celé kráse.

Vilém Sitte

KANTILÉNA OPĚT V PODOLÍ

Na pondělí 26.prosince v 15 hodin si Kantiléna stanovila vystoupení v podolském kostele. Účinkovat budou sólistky Kantilény a na harfu bude hrát Pavla Bartoníková. Kantilénu bude řídit Jakub Klecker a prof. Ivan Sedláček, který tímto koncertem ukončuje činnost uměleckého vedoucího souboru. Domnívám se, že by bylo vhodné, aby ti, kteří začínali zpívat pod jeho vedením ve Šlapanicích a okolí, se přišli rozloučit i poslechnout.

Kantiléna vystoupí v Podolí již pošesté během sedmi let. Je to pro nás velká pocta, že se k nám ráda vrací.

Všechny koncerty duchovní hudby pořádané podolským farním společenstvím jsou velmi hodnotné a na vysoké umělecké úrovni. Díla ze světové hudební literatury v podání předních brněnských umělců mohou každého z nás obohatit a oslovit. Tento koncert bude již v pořadí dvacátýpátý. Deset koncertů je zaznamenáno na CD ve velmi dobré kvalitě.

Těšíme se na setkání s vámi nejen 26. prosince v 15 hodin, ale i na dalších koncertech duchovní hudby, které jsou v jednání a o kterých vás budeme průběžně informovat.

Miloš Lorenc

MŠE SVATÉ O VÁNOCÍCH 2005

		Šlapanice	Prace	Podolí
Sobota	24.12.	<u>21.30</u>	<u>20.00</u>	<u>22.00</u>
Neděle	25.12.	7.00; 9.00; 18.30	10.00	8.00
Pondělí	26.12.	7.00; 9.00	10.00	8.00
Úterý	27.12.	18.00	---	17.00
Středa	28.12.	18.00	---	---
Čtvrtek	29.12.	---	---	---
Pátek	30.12.	18.00	18.00	17.00
Sobota	31.12.	16.00	17.00	16.00
Neděle	1.1.	7.00; 9.00; 18.30	10.00	8.00
Pondělí	2.1.	7.00	---	---
Úterý	3.1.	18.00	18.00	---
Středa	4.1.	18.00	---	17.00
Čtvrtek	5.1.	18.00 – Ponětovice	---	---
Pátek	6.1.	7.00; 18.00	18.00	17.00
Sobota	7.1.	7.30	---	---
Neděle	8.1.	7.00; 9.00; 18.30	10.00	8.00

„Vánoční doba má své kouzlo, ale netrvá dlouho. Ježíšovo vtělení je však trvalou skutečností. A pro nás je celoživotním a každodenním úkolem spojovat svůj život s jeho životem, naší pozemskou skutečností se skutečností Boží. Každá bohoslužba může k tomuto propojení vést, žádná bohoslužba by neměla být jen naším útekem ze života.“

P. Aleš Opatrný

OKÉNKO – časopis farních společenství ve Šlapanicích, Podolí a Praci

Vydává Římskokatolická farnost Šlapanice u Brna, Masarykovo nám. 9, 664 51 Šlapanice
 telefon: 544 245 280, e-mail: okenko@farnostslapanice.com, <http://www.farnostslapanice.com>
 Tisk: OLPRINT – Jaroslav Olejko, Brněnská 228, 664 51 Šlapanice, telefon: 544 228 208
NEPRODEJNÉ!